

רינאל סייף (במרכז) עם אחיה קינאן והתינוקת לארן. בצדדים: המארחת טובה צילום: אלכס קולומויסקי

שבת אחים

מצנפות וכיפות, ריידים ושביסים התכנסו יחד סביב שולחנות שבת כדי לציין את הקרבה ושותפות הגורל בין העם היהודי לעדה הדרוזית. מאחורי היוזמה: רב ירושלמי, ואלמנת השוטר זידאן סייף, שנהרג בפיגוע בבית הכנסת בשכונת הר נוף לפני כשנה. "הרעיפו עלינו אהבה", אומרת רינאל סייף. "יפה בעיניי שהקשר נוצר דווקא עם יהודים דתיים"

Recommend 1

יפעת ארלין • 01.02.16

שחור. רק שחור לבשה רינאל במשך שנה וחודש, שבהם התאבלה על מותו של בעלה השוטר, זידאן סייף, בפיגוע בבית הכנסת בשכונת הר נוף. "לא יצאתי למסיבות. לא התאפרתי. התאבלתי. חזרתי לגור בבית ההורים והם עוזרים לי לגדל את לארן", מספרת רינאל ליד שולחן השבת בבית משפחת ניסים בשכונת ארנונה בירושלים. פניה של רינאל קורנים כאב ואור, בניגוד בלתי אפשרי – בלתי אפשרי כמו הכינוי "אלמנה" לצעירה יפהפייה בת 23, שהכחול העמוק של עיניה בוער בנחישות אצילית. "המנהגים הדרוזיים מאפשרים לכל אדם לקבוע כמה זמן הוא רוצה להתאבל. יש כאלה שאחרי 40 יום כבר מפסיקים את האבל. לקח לי הרבה זמן, אבל אחרי שנה וחודש הבנתי שאני רוצה לחזור לחיים, בשבילי, בשביל זידאן, ובשביל הבת שלנו. זידאן נתן את החיים שלו בשביל חיים של אחרים, ואת החיים האלה אני רוצה להמשיך. את הכל אני עושה לכבודו של זידאן".

"נהוג אצלנו שבשולחן השבת אומרים דבר תורה", אומר יונתן ניסים, שבביתו מתארחים רינאל, בתה לארן, וקינאן, אחיה הבכור של רינאל. "היום לא צריך לומר כלום. הדברים שאת אומרת רינאל חזקים יותר מכל דבר תורה. כל מילה מיותרת".

רינאל סייף: "זידאן הוא הדרוזי הראשון שספר תורה נכתב לזכרו. השבת המשותפת הזו

כמו בבית משפחת ניסים, בעוד עשרות בתי ירושלמיים ישבו זה לצד זה לשולחן השבת דרוזים ויהודים. שלושה אוטובוסים ובהם כ-160 איש יצאו עם בוקר מארבעה כפרים דרוזיים גליליים, והגיעו בצהרי השבת

היא אירוע מיוחד, וכל כך מתאים לדמותו של זידאן, שחיבר בין אנשים, ומסר את נפשו על הצלתם"

כשבידיהם דגלים. מי שהדפיס את שני הדגלים, זה הכחול-לבן, וזה הדרוזי הססגוני, על אותה רצועת בד, הוא יוזם המפגש הרב יעקב קירמאיר.

"בזמן הפיגוע בבית הכנסת בהר נוף הייתי בארץ. זה לא היה ביקור רגיל בישראל אלא ביקור הכנה לקראת העלייה שלנו ארצה", מספר קירמאיר, 46, שאז עוד כיהן כרבה של קהילת "עטרת צבי" בבית הכנסת היוקרתי של מנהטן, Fifth Avenue Synagogue. "מאחר שהכרתי את משפחתו של אחד ההרוגים בפיגוע, הלכתי לנחם בבית האבלים בהר נוף. דווקא שם פתאום שאלתי את עצמי, למה אני לא הולך לנחם את משפחת סייף. ביררתי אם זה מתאים למשפחה ואם היא מקבלת מנחמים יהודים, וכשאמרו לי שזה מתאים, נסעתי. הגעתי ליעד, ליאנוח-ג'ת. היה יום סוער במיוחד. אדם אחד עבר ברחוב, וכשפניתי אליו הוא ליווה אותי עד לבית האבלים. מיד כשנכנסתי כלום קמו לאות כבוד. ככה מקבלים אורחים אצל הדרוזים. כשהייתי שם, לא היו עוד מנחמים יהודים. ישבתי אצלם יותר משעתיים. מעניין שגם שם וגם בהר נוף, הנשים והגברים ישבו בנפרד. בשלב מסוים אפשרו לי להיכנס לחדר של הנשים לנחם גם את רינאל. בירכתי את התינוקת החמודה לארן בברכה שאני מברך את הילדים שלי בליל שבת, שהשם ישמור ויברך אותה. הבטחתי להם שאשמור על קשר".

קשר בין-דתי. מתכנסים יחד לזכרו של זידאן | צילום: אלבס קולומויסקי

מודעה

אתר הכריות חנים Lovely

אתר ההכריות האיכותי ביותר ברשת. השיטה שלנו פשוט עובדת - הרשמה חנים!
www.lovely.co.il/אתר+הכריות+חנים

"לחיים" על קולה

הקשר אכן נשמר. בחורף הקודם טסה רינאל יחד עם בני משפחתה לניו־יורק. קירמאיר הזמין אותה לשיחה עם בני הקהילה שלו. רינאל נענתה להזמנה וריגשה את חברי בית הכנסת כשסיפרה על גבורתו של בעלה זידאן, שוטר תנועה שמיהר לזירת הפיגוע והצליח לעצור את טבח המתפללים בבית הכנסת "קהילת בני תורה", במרכז השכונה החרדית הר נוף.

**הרב יעקב קירמאיר: "כשבאתי
לנחם את משפחת סייף לא היו
עוד מנחמים יהודים. ישבתי
אצלם יותר משעתיים. בירכתי
את התינוקת לארן בברכה שאני
מברך את ילדי, שהשם ישמור
ויברך אותה. הבטחתי להם
שאשמור על קשר"**

בנובמבר 2014, בשעת בוקר מוקדמת, חדרו לבית הכנסת שני מחבלים תושבי ג'בל מוכבר ממזרח העיר, חמושים באקדח ובסכיני קצבים. קולות הירי וזעקות המתפללים הרעידו את שכני בית הכנסת ואלה מיהרו לדווח על כך למשטרה. ברשת הקשר הירושלמית הועבר דיווח חירום על האירוע. זידאן, שנסע בניידת של משטרת התנועה בקרבת מקום, מיהר להגיע. הוא לא המתין לכוחות מיוחדים, ובלא ציוד מגן החל לנהל קרב יריות עם המחבלים ופצע אחד מהם. בעת הזאת כבר הספיקו המחבלים לרצוח חמישה מתפללים, אך בזכות ההסתערות של

זידאן ניצלו חייהם של יתר המתפללים ותושבי האזור. המחבל הפצוע יצא לכיוונו של זידאן וירה כדור אקדח שפגע במצחו. סייף הובהל לבית החולים הדסה עין־כרם, שם נאבקו הרופאים על חייו, אולם בשעות הערב נאלצו לקבוע את מותו. בעקבות תחקיר המשטרה שקבע כי נחישותו של סייף וגבורתו, הצילו חיים, הוענק למשפחתו של זידאן עיטור מופת.

שיחתה של רינאל עוררה בקירמאיר את ההבנה כי מסירות נפשו של זידאן להצלת חיי מתפללים יהודים, היא הזדמנות לקשר בין־דתי עמוק יותר בין הדת היהודית לזו הדרוזית. בקיץ האחרון נפרדו לשלום יעקב, אילנה וארבעתם ילדיהם מגורדי השחקים של מנהטן והשתכנו בבית בפאתי שכונת ארנונה, שמדרונותיו הרכים של מדבר יהודה וים המלח בוהקים מחלונותיו. הרעיון להמשך החיבור הבין דתי וליצירת מפגש כזה בארץ נהגה בראשו של קירמאיר עוד באותו הקיץ. שכניו אמנם הרימו גבה לנוכח הרב האמריקאי, שזה מקרוב בא וכבר מחולל מהפכות, אבל קירמאיר, בעברית המתגלגלת בפיו ברכות, דילג בקלילות על הציניות הישראלית.

"מתרגשים מהאירוע". השייח' מואפק טריף והרב יעקב קירמאיר | צילום: אלכס קולומויסקי

מועד המפגש נקבע דווקא לשבת האחרונה, שבה נקראה בבית הכנסת פרשת יתרו. יתרו, כהן מדיין, חותנו של משה רבנו, סייע למשה וייעץ לו כיצד להנהיג במדבר את בני ישראל, ואף הצטרף עם משפחתו למסעם של בני ישראל ארצה. על פי המסורת הדרוזית, הדרוזים הם צאצאיו של יתרו וממשיכי דרכו, ויתרו, המכונה במקורותיהם הנביא שועייב, נחשב למייסד הדת.

"כשיעקב הציג את הרעיון של האירוח בשבת יתרו, אמרתי לו שזה רעיון יפה, אבל שנראה לי שיהיה קשה לשכנע משפחות עם ילדים להגיע ככה לשבת", מספרת רינאל.

"רינאל סיפרה לי על הרעיון", אומר האח קינאן 24, יוצא חיל מודיעין. "הצעתי שנספר להורים ונשמע מה דעתם. ההורים התלהבו. משם התחלנו לגלגל את זה, ומי שנרתם לרעיון ומשך אחריו את כולם הוא השייח' מוואפק טריף. חיברנו בין המנהיג הרוחני של העדה לבין הרב יעקב".

קירמאיר נסע יחד עם משפחתו לג'וליס, לביתו של השייח' טריף, מנהיגה הרוחני של העדה הדרוזית בישראל. "השייח' אירח אותנו בצורה מרגשת ומכבדת, כמיטב המסורת הדרוזית, כמו שאירח יתרו את משה", מספר קירמאיר. "הוא התלהב מאוד מהרעיון להתארח בירושלים בשבת יתרו. אני מרגיש שיש כל כך הרבה ערכים משותפים בינינו לבין הדרוזים. הם שותפים איתנו בהקמה ובהגנה על מדינת ישראל וחשוב שהקשר בנינו יהיה קשר של חיים וחיבור אמיתי".

"זה לא נכון בעיניי שבין מדינת ישראל לעדה הדרוזית תהיה רק 'ברית דמים'. אנחנו צריכים לכרות ברית של חיים", אומרת רינאל. המארחים נענים לה ומרימים כוסית לחיים. בכוסות המשיקות בידידות זו לזו הקפידו לא למזוג, חלילה, יין אלא קולה. קירמאיר דאג להסביר מראש לכל המארחים, כי על פי הדת הדרוזית אסור לשתות משקה אלכוהולי. "עדיף שבכלל לא יהיה יין על השולחן. עבור דרוזים דתיים, יין על השולחן זה כמו יהודי דתי שיושב לאכול ובמרכז השולחן מונחים חזיר וסרטן".

"הרגשתי שמשו קרה"

אחרי ה"לחיים" גם הלבבות מתקרבים, ורינאל נפתחת ומספרת למארחים איך פגשה את זידאן אהוב ליבה, ואיך התהפכו חייה בבוקר מחריד לפני כשנה וחצי. "הכיר בנינו המורה שלי בתיכון שהוא דוד של זידאן. הוא שיגע אותי במשך כמה חודשים שאני חייבת לפגוש את זידאן, כי הוא בדיוק בשבילי. זה לא נראה לי. הייתי עוד תלמידה, רציתי לסיים את הלימודים ולהמשיך ללימודים אקדמיים. וגם הגיל של זידאן לא נראה לי. הוא היה אז בן 26, זה נראה לי מבוגר מדי עבורי. אבל המורה לא ויתר. בסוף הסכמתי לפגוש אותו, רק כדי שהוא יפסיק לשגע אותי".

השניים נפגשו בבית הספר, בהשגחת המורה ועוד חברה, אך למרות הסכמתם ההדדית לגבי חוסר ההתאמה, נוצר אחרי המפגש קשר טלפוני שהלך והתהדק. במשך שנה שוחחו השניים בטלפון, תוך שזידאן מנסה לשכנע את הוריה של רינאל להיפגש איתו. בהתאם לנוהג הדרוזי להתחתן בתוך הכפר, הוריה של רינאל העדיפו להשיא לבתם חתן מכפרם, סמיע, ולכן סירבו בכל תוקף לפגוש את זידאן, שהתגורר בכפר יאנוח. רק לאחר התערבותו של מנהל בית הספר, ולאחר סירובה של רינאל לפגוש בחורים אחרים, התרצה אביה של רינאל וזידאן הוזמן לבקר בבית המשפחה בחג הקורבן.

"אבא שלי אמר לי שזה רק ביקור אחד וזהו, ושאני לא אחיה באשליה על חתונה. אבל כשהוא ראה את זידאן, וכשהוא שמע איך הוא מדבר בתבונה, הוא מאוד התרשם ממנו והסכים מיד לנישואים. לזידאן הייתה נוכחות מאוד משמעותית. הוא היה גבר-גבר כזה, אבל מאוד עדין ומתחשב. כל מי שפגש אותו התרשם מיד".

השניים נישאו ב־2013 כשלרינאל עוד לא מלאו 20. זידאן, שהיה חתום על חוזה עם משטרת ישראל, המשיך לעבוד בירושלים. בשל המרחק הרב הוא נותר ללון בירושלים ושב לבית בכפר יאנוח בימי רביעי או חמישי לסוף שבוע ארוך. "ניצלנו כל דקה להיות יחד. תוך שנה הספקנו להיות פעמים בחו"ל ופעמים באילת. אני אמרתי לזידאן שיש לנו עוד את כל החיים לפנינו, אבל הוא התעקש שנצא לחופש ונבלה ביחד".

באותו הבוקר הייתה רינאל באוטובוס בדרכה למכללה בחיפה, שם היא לומדת חינוך לגיל הרך. בשש בבוקר, כמדי בוקר, שלח לה זידאן מסרון. בשש וחצי היא התקשרה אליו והם שוחחו. כמו תמיד הרעיף עליה זידאן מילים חמות "חביבתי, רינאל, אני אוהב אותך", אמר לה. "בשבע ושתי דקות הרגשתי שמשו לא טוב קורה לזידאן", מספרת רינאל, כשלארן בתה בזרועותיה. "התקשרתי אליו והוא לא ענה. התקשרתי שוב ושוב. בינתיים שמעתי שהיה פיגוע בירושלים. בכוונה לא נכנסתי לאינטרנט. התקשרתי שוב ושוב. שלחתי לו גם הודעה, שהיה פיגוע, אז אני מבקשת ממנו שיתקשר ויאמר שהוא בסדר. בדרך כלל זידאן היה עונה מיד. הוא לא ענה. התקשרתי כדי להזכיר לו שיש לו משפחה, שיש לו תינוקת שהוא כל כך משתוקק שכבר תקרא לו אבא, אבל הוא לא חשב על עצמו ולא חשב על המשפחה שלו, ונלחם כמו אריה כדי להציל חיים של אחרים". פתאום האישה החזקה נסדקת, וכבר לא מישרה מבט עד ומלא ביטחון אל הסובבים אותה. היא משתנקת, הדמעות נושרות והכאב שורט.

"אחרי שזידאן נהרג, הקיפו אותנו בתמיכה אדירה – גם כל העדה, וגם יהודים מהארץ ומכל העולם. הרעיפו עליי ועל לארן אהבה. לפעמים הרגשתי שזה יותר מדי, שלא נעים לי כבר לקבל כל כך הרבה. אני מאוד מעריכה את האירוח הזה ואת השבת הזו. אני חושבת שזה מאוד יפה שהקשר נוצר דווקא עם יהודים דתיים".

"מרגישים כמו בבית"

אחרי המפגשים האישיים ליד שולחן השבת, יוצאים המארחים והאורחים לסיורים מודרכים בשכונה, ושומעים יחד הרצאה מפי ריאד חמזה, אחד מבכירי השייח'ים, על יתרו ומנהגי העדה הדרוזית.

במוצאי השבת, אחרי טקס הבדלה חגיגי על מיץ ענבים נטול אלכוהול, מתקיים בבית המדרש לבנות של מדרשת לינדנבאום טקס הוקרה, שבמרכזו דמותו של זידאן. ספר תורה כסוף מוכנס אל בית המדרש, ונער צעיר קורא מתוכו בניגון מוטעם את הפסוקים הרלוונטיים מתוך פרשת יתרו.

"בין העדה הדרוזית לבין העם היהודי יש שותפות ואחוזה בנות אלפי שנים, עוד מימי הנביא שועיב, כהן מדיין חותן משה, כפי שמעידים הפסוקים שקראנו כאן עכשיו", אומר לקהל המנהיג הרוחני, השייח' מוזאפק טריף והדר קורן בפניו. "אני נושא תפילה שכל העמים בעולם ילמדו משותפות אמיצה ואהבת זו. מאוד התרגשנו מהאירוע של השבת הזו ומהקשר שנוצר כאן. אנחנו כבר מתחילים לארגן את האירוח שלכם. הכל יהיה כשר, אנחנו יודעים לעשות זאת". בסיום דבריו מעניק השייח' חנוכיה יפיפייה, מלאכת מחשבת, עשויה עץ כבד בעבודת יד – מתנה לרב קירמאיר יוזם האירוע.

"בעולם יש גורמים שהולכים להקצנה דתית", נואם סגן השר איוב קרא. "ודווקא בעת הזאת, הדתיים המתונים צריכים לחבור יחד ולהיאבק יחד בשונאי השלום. לדרוזים ולעם היהודי יש שיתופי פעולה מיוחדים, שאיני יכול לדבר עליהם כאן, גם מחוץ לגבולות ישראל. השבוע זימן אותי ראש הממשלה לשיחת ייעוץ דחופה בנוגע לנושאים הללו. בתחילת השיחה שאלתי אותו האם בכוונה הוא מזמין אותי להתייעצות בסמוך לפרשת יתרו, וצחקנו יחד".

"הרגשנו בבתים שלכם כמו בבית. תודה על האירוח. על העצה שנתן יתרו לישראל כיצד להנהיג את העם, אתם חייבים לנו עד היום. אחרי 3,000 שנה, הריבית כבר טפחה מאוד", צוחק השייח' חסן ח'רבאוי.

לאחר מכן מרצין הקהל, וצופה בדמעות במצגת על זידאן סייף. הס מושלך בהיכל כאשר רינאל מפלסת את דרכה בין רדידים ותרבושים, ובין כיפות ומטפחות. באצילות היא נושאת דברים לזכרו של בעלה. לא קל לה לרינאל, אבל למרות הקושי היא לא מוותרת, ומקפידה להגיע לכל אירוע לכבודו של בעלה. "זידאן הוא הדרוזי הראשון שספר תורה נכתב לזכרו. השתתפתי בהכנסת ספר התורה לכבודו בחיפה, ואפילו נתנו לי לכתוב אות בספר", היא לוחשת לי בסוף בגאווה. "השבת הזו היא אירוע מיוחד מאוד, וכל כך מתאים לדמותו של זידאן, שחיבר בין אנשים, ומסר את נפשו על הצלתם".

פרסום ראשון: 31.01.16, 21:59

כתבות מומלצות

מרחבי הרשת

כל נהג בישראל חייב לקרוא את הכתבה הזאת
(EZ.co.il)

ברזיל: הקרנבל מבוטל
(ידיעות אחרונות)

כששמעתי 'טלטול' לא רציתי להאמין. הילד שלי היה קטן, ילד פיצו וטוב. איך אפשר להיות כל כך אכזרי אליו?
(ידיעות אחרונות)

מרחבי הרשת

ארבעה מוצרים פיננסיים שאנשים משקיעים בהם דרך האינטרנט
(iFOREX)

Recommended by

מרחבי הרשת

סדרת הדרמה החדשה מבית ABC
עכשיו בסלקום tv
(HomeTheater)

תמונות חייה ומותה
(ידיעות אחרונות)

© כל הזכויות שמורות ל"ידיעות אחרונות". אין להעתיק או לשכפל תכנים מהעמוד